





1768.

1. Myrer, Georgius Henricus, Ord. juridic Decanus: De symbolica
canonicorum et canonicasum imperii Pandesien-
sium investitura commentatio, qua 1. Henr. Edm.
Mulleri dicti Lauhn, 2. Henrici a Kuhn, 3 et 4. Herm.
Facobi et Mich. 3 beth. fratrum Behn, 5. Joh. Friderici
Piel, 6. Joh. Jacob. Nettebladt. . . inaugurations
doctorales indicantur

2^a. - Tyrerus, Georgius Henricus: De donationibus inter-
visum et uxorem et lib. I. tit. 6. art. 1 et 2. Iur. Lubec.
2 exempl.

3. Bochmerus, Georgius Ludovicus: De restricta de-
bonis suis in favorem secundum conjugis disponendi
facultate.

4. Bochmerus, Georgius Ludovicus: De successione
fundi fratum fratrisque liberorum.

5. Bochmerus, Georgius Ludovicus: De decisione causarum,
fundatium secundum ius curiae.



6. Fricke, Iohannes Henricus : De iure commendatoris Ordinis 11
Temburic.
7. Fricke, Iohann Heinrich : Von der Notwendigkeit, die
besonderen Tembochen Privat-Retorte (juri's Temboiani
privati partes speciales) auf Academien zu lehren,
n. v. d. hat sie vorgetragen als eine Anzeige seiner
Vorlesungen. 12.
8. Gebauerus, Georgius (Kontinuans), Ord. juri's postdoctorus : 13
honores . . . Iohann. Henrico Fresty, Georgio Friderico
Richtero, Philippo Henrico Segborst, Iohann Henricus
Fricke . . . sive collatos publice indicat. Sive
Moli egius dam Brentmamiani specimen in D-
cat.
9. Meisterus, Chrys. Thos. Georg : De iuri's vinculo quo plu-
res personae auctores tenentur.
10. Meisterus, Chrs. Thos. Georg : De eo, quod inter conditio[n]em
resolutivam et modum intereat.



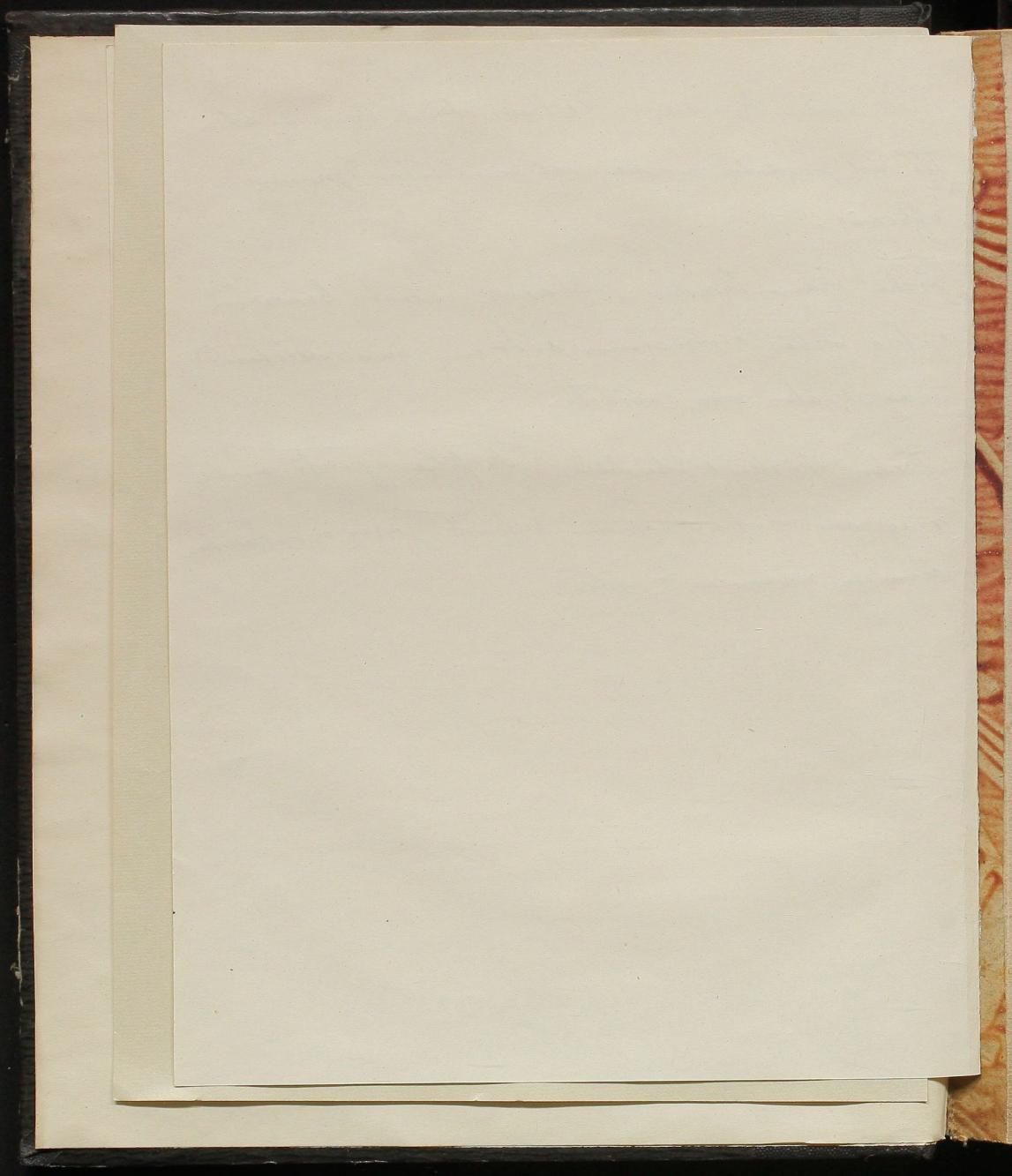
dium 11. Pil, Iacobus Ritterius: De translatione bonorum abs.

to vel probata morte vel posse sunt denunc
efficaci.

12. Behn, Iacobus Facetus: De cive iustitia bonorum
extra urbis districtum et locorum iuri collectorum
magistratus cum subjecto.

13. Behn, Michael Eberhard: De filia agnati unde
originem usurpacionem defuncti juris usurpatorum
occidentem reversales experte.





1768, 6
7
9
**DE FORO
COMMENDATORIS ORDINIS
TEVTONICI
THESES IN AVGVRales**

QVAS
DEO ANNVENTE
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
POTENTISSIMO PRINCIPE AC DOMINO
DOMINO

G E O R G I O III.

MAGNAE BRITANNIAE, FRANCIAE ET HIBERNIAE REGE
FIDEI DEFENSORE, DVCE BRVNSVICENSI AC LV-
NEBVRGENSI, S. R. I. ARCHITHESAVRARIO

ET ELECTORE ETC.

PRO SVMMIS IN VTRQVE IVRE HONORIBVS
AVCTORITATE INCLVTI ORDINIS IVRIDICI

CONSEQUENDIS

ET PRAESENTE

SERENISSIMO AC CELSISSIMO PRINCIPE
F E R D I N A N D O

BRVNSVICENSIVM AC LVNEBVRGENSIVM DVCE ETC.

ACADEMIAM GEORGIAM AVGUSTAM
ACCESSV AVSPICATISSIMO ITERVM HONORANTE,

RITE CONFERENDIS

PVLICE DEFENDET

IOANNES HENRICVS FRICKE,

GVELPHERBYTANVS,
ACAD. GEORG. AVG. AB ACTIS.

IPSIS KALENDIS IULII MDCCCLXVIII.

GOETTINGAE

EX OFFICINA SCHVLZIANA cur. F. A. ROSENBVSCHE.



THESES IN AVGVRALES.

I.

Commendae Ordinis Teutonici pleraque sunt de territorio & ab Ordine iactata omnium quarumcunque Commendarum immedietas fundamento caret.

II.

Litterae inuestiturae, quas Ordinis Magister a Caesare & imperio recipit, non tollunt imperium ciuale statuum imperii.

III.

Etiam si Commenda recepta olim fuerit in mundiburdum imperii, tamen eo non probatur immediatas collata.

IV.

Quantum matriculare, quod ad collectas imperii ordo consert, non efficit omnes commendas immediatas.

V.

Quantum illud matriculare non liberat Commendas mediatas a collectis territorialibus, utpote quas omnino praestare debent, nisi aut indulgentia principis expressa aut praescriptio immemorialis in contrarium adsit.

VI.

Superioritatem territorialiem in Commendam Ordinis Teutonici probant Commendae origo ac situs, Commendatoris homagii praestatio & eiusdem sessio ac votum in comitiis provincialibus, ius collectandi, iurisdictio dictiorum provincialium & reliqua.

VII.

Commendatores mediati obligationibus Landafforum tenentur.

VIII.



VIII.

Ordinis Magister in causis ad Ordinis disciplinam pertinentibus, nec non in causis sua natura ecclesiasticis iudicem habet immediate PONTIFICEM; in causis ciuilibus vero tam realibus quam personalibus SVPREMA IMPERII TRIBVNALIA.

IX.

Commendor Ordinis Teutonici non nisi in causis Ordinis disciplinam spectantibus & ecclesiasticis sua natura talibus subest MAGISTRO ORDINIS.

X.

In reliquis vero causis forum eius est, si immediatus, IN TRIBVNALIBVS IMPERII, si mediatus in TERRITORII DICASTERIIS SVPERIORIBVS & quidem sine ullo discrimine, vtrum causa sit realis, an personalis.

XI.

Cui foro territoriali neque priuilegia papalia, neque priuilegium RUPERTI imperatoris de a. 1403. obstant.

XII.

Priuilegium Rupertinum tum ex rationibus eius aevi, tum ex obseruantia diiudicandum est.

XIII.

Priuilegium illud diserte non eximit Commendatores a iurisdictione territoriali.

XIV.

Forum priuilegiatum, si quod constituisse priuilegium Rupertinum, mutata posterioris aevi ratione publica dudum expirauit.

XV.

Num Commendor in subditos Commendae exerceat iurisdictionem patrimonialem ex obseruantia singulae cuiusuis Commendae aestimandum.







1768, 6
7
9
**DE FORO
COMMENDATORIS ORDINIS
TEVTONICI
THESES IN AVGRALES**

QVAS
DEO ANNVENTE

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
POTENTISSIMO PRINCIPE AC DOMINO
DOMINO

GEORGIO III.

MAGNAE BRITANNIAE, FRANCIAE ET HIBERNIAE REGE
FIDEI DEFENSORE, DVCE BRVNSVICENSI AC LV-
NEBVRGENSI, S. R. I. ARCHITHESAVRARIO
ET ELECTORE ETC.



TROQUE IVRE HONORIBVS
INCLVTI ORDINIS IVRIDICI

ONSEQVENDIS

PRAESENTE

C CELSISIMO PRINCIPE
IN ANDO

C LVNEBVRGENSIVM DVCE ETC.

GEORGIAM AVGVSTAM
VISSIMO ITERVM HONORANTE,
CONFERENDIS

ICE DEFENDET

ENRICVS FRICKE,
PHERBYTANVS,

ORG. AVG. AB ACTIS.

DIS IVLII MDCCCLXVIII.

ETTINGAE
ZIANA cur. F. A. ROSENBVUSCH.